

Dosarul nr.2ra-1019/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău –M. Murguleț

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Tamara Chișca-Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

Soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure” la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure” împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Parfentiev Liliana cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 13 ianuarie 2016, prin care s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 septembrie 2015, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată,

C O N S T A T Ă :

SRL „Dominio Iure” la data de 06 iulie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind încasarea prejudiciului material în sumă de 1 229 euro și 116 325 lei cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a cheltuielilor judiciare (f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din data de 25 iulie 2012 s-a încasat de la Șlapac Dumitru în beneficiul său suma datorată de 1 229 euro și 119 567 lei. La data de 06 februarie 2013 a înaintat spre executare documentul executoriu. Prin încheierea executorului judecătoresc nr. 066-248/13 s-a dispus intentarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-11043/12 din 25 iulie 2012. Astfel, în adresa debitorului a fost expediată copia încheierii de intentare a procedurii de executare, borderoul de calcul al cheltuielilor de executare și copia certificată a documentului executoriu, care au fost recepționate de către debitor.

La data de 26 martie 2013 a fost emisă încheierea privind executarea silită a documentului executoriu, dat fiind faptul că debitorul în termenul acordat pentru executarea benevolă a datoriei nu a prezentat dovada executării benevole a acestuia.

Documentul executoriu nr. 2-11043/12 din 25 iulie 2012 emis în baza hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a fost executat parțial în mărime de 3242 lei, la data de 15 iunie 2015 restanța constituie 116 325 lei. În cadrul procedurii de

executare silită au fost întreprinse toate măsurile de asigurare în urma cărora s-a depistat că debitorul Șlapac Dumitriu nu deține bunuri sau mijloace bănești, ce pot fi urmărite în scopul stingerii integrale a datoriei, astfel, documentul executoriu a fost restituit creditorului SRL „Dominio Iure”.

Documentul executoriu nu a fost executat în întregime pînă în prezent, executorul judecătoresc a întreprins doar măsurile formale pentru executarea hotărîrii judecătorești.

Reclamanta menționează, că momentul de scurgere a termenului care urmează a fi luat în considerație este data de 25 iulie 2012, astfel, hotărîrea judecătorească nu a fost executată timp de 3 ani, fiind un termen exagerat de mare pentru o astfel de cauză.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 11 septembrie 2015 s-a respins integral acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d. 78).

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, la data de 18 septembrie 2015 SRL „Dominio Iure” a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a hotărîrii contestate ca fiind ilegală și neîntemeiată (f.d. 89).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 13 ianuarie 2016 s-a respins apelul declarat de către SRL „Dominio Iure”, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din data de 11 septembrie 2015, prin care s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d. 110-112).

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat, că instanța de fond a dat o apreciere corectă raporturilor juridice între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărîre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Instanța de apel a constatat, că prin hotărîrea judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din data de 25 iulie 2012 s-a încasat de la Șlapac Dumitriu în beneficiul SRL „Dominio Iure” suma de 1 229 euro și 119 567 lei. La data de 06 februarie 2013 SRL „Dominio Iure” a înaintat spre executare documentul executoriu. Astfel, perioada invocată pentru neexecutarea documentului executoriu în cauză începe din data depunerii documentului la executare 06 februarie 2013 pînă la data de 11 septembrie 2015.

Totodată instanța a constatat, că debitorul Șlapac Dumitriu este persoană privată, iar executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile de executare, debitorul a fost anunțat în căutare, i s-a aplicat interdicția de a părăsi țara pentru o perioadă de 6 luni, s-a verificat existența bunurilor mobile și imobile. În urma acțiunilor întreprinse în scopul executării documentului executoriu s-a stabilit că debitorul Șlapac Dumitriu nu dispune de conturi bancare, nu figurează în calitate de întreprinzător individual și asociat la societățile comerciale înregistrate în Registrul de Stat al persoanelor juridice și întreprinzătorii individuali și nu deține careva bunuri mobile sau imobile pasibile de urmărit în contul achitării datoriei. Deci la caz, statul nu poartă răspundere pentru neexecutarea unei hotărîri care se datorează insolvabilității debitorului.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016, SRL „Dominio Iure” a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f. d. 115-119).

În motivarea cererii de recurs recurenta a menționat, că atât instanța de fond cât și instanța de apel au ignorat argumentele invocate de recurent, la emiterea hotărârilor au aplicat eronat normele de drept material și procedural, au apreciat eronat probele prezentate la materialele dosarului.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 ianuarie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal, confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarelor lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus la 01 martie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „Dominio Iure” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SRL „Dominio Iure” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Dominio Iure” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Dominio Iure” împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Parfentiev Liliana cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a cheltuielilor judiciare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca- Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas